

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Parturie[n]tium dolor, quibus de caussis, aut quo fructu accidat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Deut. 2. 25.

Eccli. 48. 21.

v.

Gen. 3. 16.

Ioan. 16. 21.

2. Machab. 7.
27.

Gen. 29. 18.

Item: *in morem parturientium contremiscant, & dolore videntur.* Et: *doluerunt, quasi parturientes mulieres.*

Multa hic possunt responderi. 1. Homini esse eum ceteris animalibus, in pariendo, conditionem parem. Si ergo reliqua animalia, cum dolore, enituntur, quæ nunquam peccauerunt; quid mirum est, si mulier sentit, cum parit, cuius poenam dictum est, *In dolore paries filios?* 2. Ut post morbum, gratior est sanitas; post noctem, dies iucundior; serenitas commendatior, post tempestatem; ita, post dolorem partus, proles longè maiorem affert voluptatem. Hoc Christus indicavit. *Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora eius; cum autem pepererit puerum, jam non meminit pressuræ, propter gaudium, quia natus est homo in mundum.* Gratiora nobis esse solent, quæ magno labore constiterunt. 3. Quin & liberi tanto magis aestimare ac venerari debent matres suas, quanto sciunt se maiore ab illis labore & cruciatu in utero gestatos, atque in lucem editos. Hanc amoris causam filio suo in memoriam renouavit fortissima illa matrum, cum ad tormenta eum fortiter subeunda animaret. Ita enim inquebat: *Fili mi, misere mei, quæ te in utero nouem mensibus portavi, & lac triennio dedi, & alui, & in aetatem istam perduxi.* 4. Veterum opinio fuit, felices fore proles, quæ matre moriente in lucem prodijissent. Nam etsi viperarum esse dicant, matre enecta, nasci; tamen in hominibus putabant id roboris esse, & futuræ signum magnitudinis, ut in filio compensetur, quod in matre amittitur. Talis prodijt Scipio Africanus; talis Julius Cæsar, Cæsarum primus, quem alij quidem à cæsarie, alij verò à cæso matris utero Cæsarem volunt esse nuncupatum. Ego certè magnum, hac ætate, heroem noui, qui non natus est, nisi matre lacerata. Atque ut alia exempla omittam, hunc ipsum, de quo egimus *Benoni*, quem mater Rachel *filium* vocauit *doloris*, Iacob pater appellauit *Beniamin*, id est, *filius dextera*; idque post mortem matris: ut non solum ostenderet, se æquo animo illam ferre, sed etiam filios ad idem excitaret, hac spe & nomine, quod futurus esset *Beniamin*, id est, *filius dextera*, quod apud Hebræos nō tantum significat *charissimum*, & ad dexteram suam collocandum;

dum; verum etiam *felix & validum*, dextera enim symbola est roboris & felicitatis. Hebraei enim, cum qui strenuus, acer, & fortis est, *virum dextera*, aut *virtutis* solent nuncupare. Quam autem Beniamita validi fuerint, demonstravit bellum, quod soli, contra omnes tribus Israel gesserunt. Hinc clara est compensatio. Magna magnis constant.

5. Mihi à diuina prouidentia etiam videtur, in hac re, Dei matris excellentia Mundo demonstrata. Sicut enim illam peccatum originis non maculauit, ita neque maledictio Eue comprehendit. Omni mulieri dictum reliqua est, *in dolore paries filios*, soli Mariae Deiparae id dictum non est; vt vel merito, sicut in pariendo excepta est à communi poena, ita etiam in nascendo excepta videatur à culpa. Et profecto res est supra omnem naturam, sine dolore omni peperisse. Nemo autem est, qui Virginem hanc in partu permansisse crediderit, & non etiam peperisse, sine dolore, affirmarit. Hæc enim duo, sese necessitate quadam trahunt. Ita vnanimi consensu SS. PP. docuerunt, conuenienter Prophetæ de ea dicenti: *Antequam parturiret, peperit; & antequam veniret partus eius, peperit masculum*. Septuaginta legunt: *Antequam veniat dolor parturientium, effugit, & peperit masculum*. Subscribunt duo Gregorij, Nazianzenus & Nyssenus, itemque Damascenus, Augustinus, Bernardus & alij. Quorum Patrum & autoritas, & rationes pondus habent. Aiunt enim maximè decuisse Christum, vt ortu suo, nullum prorsus, etiam temporale Matri afferret, incommodum, præsertim quia facillimè poterat eiuscemodii roccumentum vitari. Damascenus & alij PP. eam potissimum rationem afferunt, quòd dolor partus libidini & voluptati conceptionis respondeat. S. Damasceni verba sunt: *Quam voluptas non anteiuuit, nec dolor quidem in partu sequutus est*. D. Thomas Philosophicam addit rationem. *dolor parientis, iniquiens, causatur ex apertione meatuum, per quos proles egreditur: Christus est egressus ex clauso utero matris, & sic nulla violentia apertionis meatuum ibi fuit; & propter hoc, in illo partu nullus fuit dolor, sicut nec aliqua corruptio. Sed fuit ibi maxima incanditas, ex hoc, quòd homo Deus est natus in mundum, secundum illud Isaiæ 35.*

Germinans

VI

Isa. 66. 7.

Nazianz. de Christo Patiente in Tragœd. Nyss. orat. 1. de Resurre& Damascen. l. 4. de fide. cap. 35. Aug. serm. 14. de Natiu. Bern. serm. 3. In Missus est. S. Thom. 3. 2. q. 35. a. 6.